

гата му въ несвѣсъ паднала и не се отдѣлила. Двама черкези истеглили сабитѣ, натиснали я за пари и тя съ растреперени рѣцѣ почнала да развързва отъ кръстѣтъ си кръпата съ паритѣ, въ черкезитѣ нѣмали търпѣнието да чакатъ; единий отъ тѣхъ прерѣзалъ кръпата съ сабията си и докачилъ паритѣ. Поясѣтъ на Веля Спиридоновъ билъ пѣленъ съ пари, та едвамъ ходилъ, черкезитѣ грабнали паригѣ и го убили. Всички, които се намирали на таванитѣ, въ избитѣ и по стаитѣ на двѣтѣ отдѣления, живи изгорѣли, а които излизали, били избити и съсѣчени. Тукъ сж избити и тримата синове на Х. попъ Дима, па и 10-годишнитѣ му внуци Димитръ Николовъ и Димитръ Ивановъ не били пошадени. Само нѣкои жени задѣдени отъ турцитѣ, останали живи и Георги Иовчевъ (Макаковъ) съ 18 д. мъже и жени сполучили презъ вратцата да избѣгнатъ въ кѣшата на тюфекчи Ганя. При премиваванието имъ презъ вратцата, единъ селянинъ съ своята суровица, до 10 д. турци повалилъ на земята. На тавана на Ганьовата кѣша имало нѣколко мъже и жени, между които били: Димитръ Деневъ и Грозе Пенчовъ отъ с. Ахиево. Въ това врѣме тукъ прибѣгнала и една жена отъ с. Гандаклий съ 9—10 мѣсечно дѣтенце, което взело да плаче и хората почнали да я пѣдатъ. Окаянната жена заплакала, прекръсвила се, цѣлунала невинното си дѣтенце, повдигнала го съ рѣцѣтѣ си на горѣ, като че му посочвала небето, стиснала го за гушата и го удавила. Въ тѣзи кѣша имали щасието нѣкои да се запазятъ до избѣгванието си.

Кѣшата на священникъ Стайо Колевъ била на три отдѣления, добръ обградена и подъ всяко отдѣление имало по една особна изба. Стаитѣ, избитѣ и двата тавана се испълнили съ селяни, а единий заловило сѣмейството на священника, именно: съпругата му Гана, дъщеритѣ Минка, Марийка и Райна, синоветѣ Савва и Георги, зетъ му Костаки, слугитѣ Пенчо и Михо. Свящ. Стайо, слѣдъ каго обикалялъ нѣколко часа изъ града да убѣждава населението за да не бѣга, при завръщанието у дома си 4—5 д. турци го погнали, нь той сполучилъ да избѣгне, каго оставилъ конѣтъ предъ вратитѣ, вмжкналъ се вжтрѣ и запжналъ. Между находящитѣ се въ кѣшата имало до 20 д. съ оржие: Раде Радевъ, Жельо Георгиевъ, Иванъ Кжневъ — Ст.-Загорци; Драганъ Ивановъ, Кеменеджи Маринъ — Джамбазци; Недѣлко Стояновъ — Ахиевецъ и други, които свящ.